

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

Fleury, Claude

Moguntiae, 1760

XXIII. De utendis bonis ecclesiasticis & de reparationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67899)

non interrupta sit judicialiter per litis contestationem, nisi forte adversarius vi majore ab agendo retentus est.

1) Reg. 35. de annali possessore.

2) 36. de triennali possessore. Pragm. tit. 7.

C A P. X X I I I.

DE UTENDIS BONIS ECCLESIASTICIS,
ET DE REPARATIONIBUS.

I.

BONA ecclesiastica sunt res sacræ, quarum proprietatem nemo habet, administratæ a beneficiariis, qui propterea non proprietarii adpellantur, sed *titulati*. Equidem nostris moribus non nisi Deo rationem reddunt, & in foro humano habentur usufructuarii, qui per tempus ususfructus fructus suos faciunt, laudandi, si fundos sartos tectos servant, neque successoris usumfructum anticipant. Ast in foro conscientiæ bona ecclesiastica pristinam naturam non exuerunt, sed etiamnum sunt vota fidelium, pretium peccatorum, patrimonium pauperum ¹. Nec ecclesiasticis personis plus in ea juris, quam apostolis. Nam ad horum exemplum plus sibi arrogare non debent, quam ut ne propriis sumtibus serviant, si nolint, sed altari servientes ex altari lege veteri, ex evangelio, jure novo vivant, & ex præscripto domini, qui dixit: dignus est operator mercede sua ².

Beneficiarii sunt usufructuarii bonorum ecclesiasticorum.

1) Pomer. vita cont. l. 2. c. 9.

2) Luc. X. 7. 1. Cor. IX. XIII. 14.

quod iure
permitti-
tur

II. LICET igitur clerico, etiam patrimonium habenti, sumtibus ecclesiæ, si ei servit, vivere. Quod ad duo restringitur: ut serviat ecclesiæ; ut satis habeat, victum capere ex bonis ecclesiæ, h. e. ut necessariis contentus agat, præcipiente Paulo¹: Habentes victum & amictum, contentos esse convenit. Quicumque igitur ecclesiæ non servit, aut non utiliter servit, & tamen bonis ejus utitur fruitur, ille suam onerat conscientiam, etiam necessaria tantum, vel minus, sumeret. Et qui ecclesiæ utilem navat operam, plus tamen sumit, quam est necessarium, ut vel ipse luxu diffluat, vel divitias colligat, suosque locupletet cognatos, eum terribile manet iudicium; quod qui non metuit, illum ecclesiæ fugere convenit, quum omnem Christiani hominis sensum ex animo amiserit.

1) 1. Tim. VI. 8.

si ser-
viunt ec-
clesiæ;

III. SERVITIUM, a beneficiario ecclesiæ præstandum, non solum in recitando privatim officio consistit, sed & ut totus sit in eo, quemadmodum aliorum hominum quisque artem colit, qua sustentatur. Si beneficium *simplex* est, sine functione & nulli loco affectum; pro viribus ingenii proque occasionum varietate precibus, literis, concionibus, catechismo, sacramentorum administrationi, infirmis visitandis, pauperibus adjuvandis, omnisque generis bonis operibus tempus omne transmittendum. Ipse vitam, si non tenuem, modestam tamen & frugalem agat, nec expensas vel natalibus suis vel pro-

ventuum opulentia, sed loco, quem tenet in ecclesia, & servitii necessitate metiatur, & reliquos redditus eleemosynis aliisque operibus caritatis, præsertim in loco, e quo proventus habet, impendat.

IV. SED ante omnia oneribus, quibus ferendis tenetur, satisfaciat. In his familiarum ducit reparatio ædium. Quum enim in foro externo usufructuarius reputetur, ad reparationes vitalitias tenetur, quarum causa ecclesia hypothecam in omnibus ejus bonis a die arreptæ possessionis nanciscitur¹. Diligentis patrisfamilias officium faciat; si tamen indiligenti successit, actio tantum adversus heredes ejus competit. Si ruinosa prædia sint instauranda, ultra tertiam proventuum non tenetur, quum duæ tertiæ ipsi ad faciendum officium censeantur necessariae. Idem dicendum dereparationibus ab antecessore neglectis, & a cujus heredibus rem servare non potest. Ut autem hæ appareant, beneficiarius simulatque in possessionem immittitur, auctoritate judicis per artis peritos omnia visitanda & exploranda curat, & designationem illam aservat².

hinc tenentur
I. ad reparationes

1) Mem. du Clergé part. 3. tit. 5. Le Prêtre cent. 1. c. 19.
2) Louet R. 50.

V. REPARATIONES autem non solum ecclesiarum, sed & domuum, prædiorum, horreorum, omniumque, quæ a beneficio pendent, ædificiorum intelliguntur. In ecclesiis parochialibus partes distinguuntur.

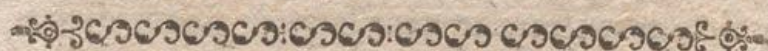
cum ecclesiarum, tum reliquorum ædificiorum.

Chori enim & suggestus reparatio suscipienda ab eo, qui decimis gaudet majoribus; ad cetera, nec non ad habitationem parochi, populus tenetur¹. In aliis locis decimatores sine partium distinctione tertiam pendunt; in aliis altera pars materiam, altera opifices supeditat: in quo cujusque loci consuetudo attendenda. Est autem episcopi, provinciam obeuntis, reparationes necessarias injungere, ad quas hominem censuris ecclesiasticis compellere potest². Interim in Francia regii præsides pariter his invigilare, & refractarios sequestratione proventuum ad eas adigere possunt³, quia rex protector est externæ disciplinæ.

1) Arrêt du Gr. Conf. 27. Nov. 1670.

2) Concil. Trid. sess. 7. c. 8. sess. 21. c. 7.

3) Stat. Aurel. art. 21. Bles. art. 52.

C A P. X X I V.
DE ALIIS BENEFICIORUM
ONERIBUS.

I.

ALTERUM onus, cui beneficia generatim s. ad decimas. obnoxia, sunt *decimæ* a clero regi pendendæ, de quibus dictum, & his annexum *donum gratuitum*, cum sumptibus, in conventum cleri generalem faciendis. Hæc tria conjunctim & fere ab iisdem exactoribus leguntur, licet ad dona gratuita in diocæsis alii collectores constitui possint¹.

1) Mem. du Clergé part. 6. § 7.